

LANCZKOR GÁBOR

Sarjerdő

(RÉSZLETEK)

„Itt nyugszik/ A. B. F. R. A./ Térey János/ 1970–2019/ Béke poraira”*Farkasréti temető, Budapest*

Április tizedikén volt estem Debrecenben (a Kétmalom utcai házhely közelében volt szállásunk, ahol felnőttnél), és kérdezted, tudok-e maradni – másnap, a költészet napján volt ested Debrecenben. Ugyanott, ahol nekem, a könyvtárban. De a költészet napján már Pesten, a Petőfi Irodalmi Múzeumban volt jelenésem Ady Endre csónakos fejfája mellett; verseitek üvegkoporsóban, egymás kihült lábnyomaiban lépkedünk. A huszadik érettségi találkozóm miatt utaztam el május utolsó napján Szombathelyre. Neked is ekkor volt a harmincadik érettségi találkozód Debrecenben: elsején, szombaton. Én kialudtam magam hétfő reggelre, te meghaltál hétfő reggelre.

„Itt nyugszik/ A. B. F. R. A./ Térey János/ 1970–2019/ Béke poraira”*Farkasréti temető, Budapest*

Találtam egy telekocsit Siófokról Szegedre, a szüleim autóját Balatonfüreden hagytam vasárnap reggel. Nem szívesen vezetek ilyen kótyagosan, de nem volt mit tenni. Át kellett kelnem a tavon. Jegyzeteltem a hajón. Szaporán pislogott a viharjelző, könnyű bríz fodrozta a vízfelszín kékeszöld selymét. A Bakony vonulatai fölött fekete tébe játszott a délelőtti ég sötétkékje. A Hegyestű a félszigeti Csúcs-hegy mögött bujkált, mint részleges fogyatkozáskor a hold mögött a nap.

„Itt nyugszik/ A. B. F. R. A./ Térey János/ 1970–2019/ Béke poraira”*Farkasréti temető, Budapest*

Kiléptem a mólóra, és iszonyúnak találtam a szezon eleji várost; émelyegtem. Pár nappal előttem jártál Siófokon egy folyóiratszám bemutatóján. A Jókai-park magas fenyői alatt lézengtem, amikor leszakadt az ég. Bemenekültem a szabadtéri színpad beton kapuíve alá; ömlött az eső; égetően sütött ki a nap. Egyetlen kocsmá-, egyetlen éttermi terasz se volt abban a városban, ahová jó szívvel beülhettem volna. Vé-

gül mégis akadt egy hely a vasúti átkelő mellett, ahová behúzódtam; kávért rendeltem és fröccsöt. Nem voltam ott a temetésen. Indiába utaztam a családommal.

„Itt nyugszik/ A. B. F. R. A./ Térey János/ 1970–2019/ Béke poraira”

Farkasréti temető, Budapest

Rezzenő gyíkok vagy a lépteim menetszele zörgeti az augusztusi avart, a sírhoz vezető vadgesztenyesor jó három méterén bizonytalan voltam a kérdést illetően. A reptérről egyenesen a Farkasrétre hajtottam. A feleségemet és a lányokat kiraktam a MOM Parknál, várták őket az unokatestvéreik.

Megbarnult túleveleket láttam a hantton. Zsibbadtan körbenéztem, nem láttam sehol fenyőt; a koszorúkról maradtak ott a túlevelek. Nagy fény verte a sírt. Az árnyékba ültem. Villamos csikorgott a hegyvidéki utcán. *Nem leszek a duci házinyulatok, budaiak.* Őszre terveztem be a Farkasrét első, alapos bejárását ehhez a könyvhöz. Félrehajtottam a fejfára drótozott szalagokat, hadd lássam a nevedet. És valóban. A falevelet, ami a Bodhifáról zölden hullott a lábam elé Bodhgyájában, és mostanra bronzszínűre érett a könyvemben, a hantra tettem egy rög alá.

